

عنوان مقاله:
تکنولوژی در سازمان

محل انتشار:
اولین همایش ملی یافته های نوین در علوم انسانی و امنیت اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:
هادی محمدی نصرآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی و مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

مراد کردی - استادیار، دانشکده علوم انسانی و مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

خلاصه مقاله:

تکنولوژی پیامدی از خصیصه ابزارسازی انسان است. با نگاهی بینا به هستها و تعمقی در خور، نسبت به خود و نسبت به غیر، درمی یابیم که اساسی ترین تفاوت ما با غیرما، همانا ویژگی ابزارسازی ماست. بشر، حیوانی ابزار سازاست و این کار را در بلندای تاریخ ادامه داده است. از تفکر خویش و خلاقیتش مددگرفته و در سیر تکاملی حیاتش از سادگی به پیچیدگی میل می کند و در این روند، از تنوع خواص ابزار خود ساخته اش بهره می ستاند. این، سرنوشت محتومش است، بیشینه طلب است و کوشنده، برای تصرف و تسلط بیشتر، از ظرفیت ها و استعدادهای درونیش مایه می گذارد و مایهفکریش را با دستمایه کاریش در می آمیزد و در این مسیر، برای متکامل تر شدن، نه تنهائی ایستد، بلکه می دود، می کوشد، می پوید و آنگاه می ستاند و باز هم می ستاند و در پس هرستاندنی به کاستی های جدیدش پی می برد و بازمی طلبد و می کوشد و می گیرد و باز هم و باز هم در این سیر پویندگی، هر شناختی بیاید و هر معرفتی کسب کند، از آن بهره می گیرد، اگر چنین نکند، علم و معرفتش مفید نخواهد بود و علمی که کاربرد، نداشته باشد فرصت چندانی برای ابزار وجود نخواهد یافت. کاربرد علم است که انگیزه عالمتر شدن می آفریند و تصوردستیابی به نتایج مطلوب است که سوق تلاش را می افزایشد و همین جاست که تکنیک، کاربرد می یابد و برای تامین نیازهای انسانی مورداستفاده قرار می گیرد و تکنولوژی، مفهوم پیدا می کند. به همین دلیل، تکنولوژی مسیر پیشرفت را می پیماید و از این پیمایش نیز حرجی بر او نیست، زیرا همزاد بشر است و هرکجا این باشد، هم او نیز هست. به قول یکی از صاحب نظران، نزاع با تکنولوژی، جنگ با طبیعت بشری است. نگارنده نیز براین باور است که تکنولوژی، در هر حال، راه خود را باز می کند و گوشه و کنار، و در عمق و سطح، آثار خود را ظاهر می سازد. همان طور که تکنولوژی، متاثر از انسان است بر او اثر هم می گذارد و در نتیجه تقابل این تاثیر و تاثر، هریک از دیگری رنگ می گیرد و به دیگری شکل می بخشد. در همین راستا، تکنولوژی در همه آنچه که به انسان مربوط می شود، در شکل های انسانی، نظام های سازمانی و سیستم های اجتماعی، وارد شده، وجود خود را اثبات و نقش خود را اعمال می کند و بنا به ضرورت، تغییر و تعدیل هایی را متناسب با نوع و ماهیت خویش، ایجاد می نماید. در این مقاله، توجه ما به نظام های سازمانی معطوف است و گمانه این نوشتار نیز بر نقش و تاثیر تکنولوژی بر ساختارها و عملکردهای سازمانی، تاکید دارد. برای تغذیه اینگمانه و تایید احتمالی آن، مروری تاریخی بر آثار متفکرانی که در این باب، اندیشیده اند ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

تکنولوژی، فناوری، ساختار، پیچیدگی، رسمیت، تمرکز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/669900>

